

Željko Preradović

MILAN GUGLETA – GUGI

27. september 1956 – 17. februar 2012

Danes se družina, sorodniki, prijatelji in sodelavci poslavljamo od našega Milana Gugleta - Gugija. Usoda je hotela, da se v tako kratkem času zopet tu srečamo. Pred slabimi tremi leti smo se, prav na tem mestu, poslavljali od Milanove soproge Vere.

Milan je bil rojen v Riđici, mali vasi na severu Bačke, v Vojvodini, leta 1956. Očetu Đuru in mami Mirjani. Svoje brezskrbno otroštvo je preživel s sestrama Marijo in Rado. Osnovno šolo je končal v rodnem kraju; medtem ko je elektrotehnično, vojaško šolo, končal v Zagrebu.

Življenjska in poklicna pot ga je peljala v Slovenijo – v Postojno in Ljubljano. Tukaj se je udomačil, si s soprogo Vero ustvaril življenje, pridobil širok krog prijateljev in tukaj je ostal do svojega zadnjega dne.

Leta 1988 je Milan prišel k nam na Združeno PTT podjetje Slovenije. In od takrat se njegovo življenje tesno prepleta z današnjim Telekomom Slovenije. Njegovo strokovno in nadvse pedantno delo na področju vodenja in urejanja tehnične dokumentacije, je zelo hitro začelo kazati nadpovprečne rezultate. Pred leti smo iskali novega sodelavca v Službi za varnost, in izbira ni bila težka – izbrali smo prav njega. S svojim delom in s svojim odnosom do sodelavcev je presegal vsa naša pričakovanja.

Milan je imel rad Slovenijo in njene ljudi.

Že pred prihodom v naš kolektiv je bil aktiven član Planinskega društva Pošte in Telekoma Ljubljana in mu ostal zvest do konca, polnih 28 let. V tem času je opravljal vrsto pomembnih nalog od vodnika, namestnika načelnika Vodniškega odseka, več let je bil tudi praporščak društva. Za svoje delo na planinskem področju je prejel častna priznanja matičnega društva, Meddruštvenega odbora PD Ljubljana in Planinske zveze Slovenije.

Milan je bil tudi član Društva prijateljev Poti kurirjev in vezistov NOV Slovenije. Tudi v tem društvu je dal svoj pečat, kot gospodar društva, markacist, vodnik, predsednik odbora za Pot in kot član upravnega odbora. Ob 40 letnici Poti kurirjev in vezistov je prav tako prejel priznanje Kurirčka za markiranje in vzdrževanje poti.

Slovenskim planincem in ljubiteljem narave bo ostal v trajnem spominu po izletih, ki jih je vodil, saj jim je vedno dodal kanček svojega prirojenega humorja in ležernosti.

Milan se je tudi resno in temeljito, ukvarjal z astrologijo. Veliko svojega prostega časa in svojega intelektualnega napora je posvečal tej svoji ljubezni. S proučevanjem zakonitosti človeškega življenja, njegove preteklosti in njegove prihodnosti je spoznal širok krog prijateljev in sorodnih duš. Z njimi je bil srečen in zadovoljen – celo pot v daljno Indijo mu ni bila naporna.

Milan je pripadal tisti skupini ljudi, ki preprosto niso vsiljivi, ki ne pričakujejo neke posebne pozornosti niti od nas, ki smo mu bili bližji. Bil je tih in miren, in vedno je bil tu, v naši bližini in skupaj z nami. On je živel to svoje vsakdanje življenje z vsemi njegovimi lepimi in manj lepimi trenutki, ki so prisotni v življenju vsakega od nas.

Bil je dober in pozoren sin, brat in mož, predan prijatelj in sosed. Človek, ki je vedno bil pripravljen pomagati, vedno nasmejan in dobre volje - to so bile njegove poglavitne, osebnostne lastnosti.

In tako do konca, do nenadnega poslabšanja zdravja oktobra lani, ki mu je sledilo trpko spoznanje, da je povsem obnemogel, da so se njegove prej mnogoštevilne poti skrčile na obiske zdravnikov in bolnišnic. Trpko spoznanje tudi za nas, ki ga nismo poznali takega, saj Milan ni bil človek, ki bi miroval in se zapiral med štiri stene.

Dragi Milane,

ovaj oproštajni skup je dokaz da tvoja smrt ne razdvaja nego, dapače, kao cijeli tvoj životni put, zbližava ljude. Uvijek ćemo te se sjećati po tvojoj dobroti i humanosti; po tvojoj pokončnosti i prijateljstvu; po tvojoj pripadnosti najbližima: supruzi, roditeljima i sestrama; tvojoj Riđici, Somboru i Vojvodini; po tvojoj pripadnosti slovenskim planinama i slovenskim ljudima.

Gugi, dragi naš, počivaj u miru.

Ljubljana, 23. februar 2012